

การมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเป็นพลเมืองในระบอบ
ประชาธิปไตยของประชาชนที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิ
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร*

POLITICAL PARTICIPATION AND DEMOCRATIC CITIZENSHIP
AFFECTING THE DECISION TO VOTE IN THE GENERAL ELECTION OF
MEMBERS OF THE HOUSE OF REPRESENTATIVES: A
CASE STUDY OF SAI MAI DISTRICT, BANGKOK

ไชยวรรณ จันทร์เต็บ¹, ธนกฤต โพธิ์เงิน² และ วิทยา สุจริตธนารักษ์³
chaiwat Janterb¹, Thanakrit Phoe-ngurn² and Withaya Sucharitharugse³
¹⁻³มหาวิทยาลัยปทุมธานี

¹⁻³Pathum Thani University, Thailand

Corresponding Author's Email: thanakrit@ptu.ac.th

วันที่รับบทความ : 8 กุมภาพันธ์ 2569; วันแก้ไขบทความ 18 กุมภาพันธ์ 2569; วันตอบรับบทความ : 20 กุมภาพันธ์ 2569

Received 8 February 2026; Revised 18 February 2026; Accepted 20 February 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจของประชาชนในการออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วิเคราะห์หืออิทธิพลของการมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจดังกล่าว และเสนอแนวทางในการส่งเสริมการออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร การ

Citation:

*ไชยวรรณ จันทร์เต็บ, ธนกฤต โพธิ์เงิน และ วิทยา สุจริตธนารักษ์. (2569). การมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาลังคม, 4(1), 1384-1401.

chaiwat Janterb, Thanakrit Phoe-ngurn and Withaya Sucharitharugse. (2026). Political Participation And Democratic Citizenship Affecting The Decision To Vote In The General Election Of Members Of The House Of Representatives: A Case Study Of Sai Mai District, Bangkok.

Journal of Interdisciplinary Social Development, 4(1), 1384-1401.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน โดยอาศัยกรอบแนวคิดและทฤษฎีของ Morell, Birch และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร การวิจัยเชิงปริมาณมีกลุ่มประชากรคือประชาชนอายุ 18 ปีขึ้นไปที่มีสิทธิเลือกตั้งและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร จำนวน 210,485 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ตามสูตรของทาโร ยามาเนะ ใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับเป็นเครื่องมือ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้นำชุมชน ข้าราชการ และประชาชน รวมจำนวน 15 คน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า ระดับการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตสายไหมโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยการตัดสินใจบนพื้นฐานของจิตสำนึกมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือการตัดสินใจที่มุ่งบรรลุเป้าหมาย ขณะที่การตัดสินใจบนความรอบคอบจากประสบการณ์อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยจำนวน 8 ปัจจัย สามารถรวมกันพยากรณ์การตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งได้ร้อยละ 74.9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แนวทางสำคัญในการส่งเสริมการออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งคือการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยเฉพาะเยาวชน ผ่านกิจกรรมรณรงค์เชิงสร้างสรรค์ควบคู่กับการให้ความรู้ด้านกฎหมายเลือกตั้งและจริยธรรมทางการเมือง เพื่อเสริมสร้างประชาธิปไตยอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมทางการเมือง, ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย, การตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้ง

Abstract

This study aimed to (1) examine the level of citizens' decision-making in exercising their voting rights in the election of Members of the House of Representatives, (2) analyze the influence of political participation and democratic citizenship on such decision-making, and (3) propose guidelines for promoting voter turnout among citizens in Sai Mai District, Bangkok. A mixed-methods research design was employed, drawing upon the theoretical frameworks of Morell, Birch, and the Secretariat of the House of Representatives.

The quantitative component targeted citizens aged 18 years and above who were eligible voters and registered residents in Sai Mai District, totaling 210,485 individuals. A sample of 400 respondents was determined using Yamane's formula. Data were collected through a five-point Likert-scale questionnaire and analyzed using descriptive statistics and multiple regression analysis. The qualitative component involved in-depth interviews with 15 key informants, including community leaders, government officials, and local citizens. The qualitative data were analyzed using content analysis.

The findings revealed that the overall level of decision-making to participate in parliamentary elections was high. Decision-making based on civic consciousness recorded the highest mean score, followed by goal-oriented decision-making, while experience-based prudential decision-making was found at a moderate level. Furthermore, eight factors related to political participation and democratic citizenship jointly explained 74.9 percent of the variance in voting decision-making, with statistical significance at the .05 level. The study suggests that public sector agencies should actively promote citizen participation, particularly among youth, through creative civic engagement campaigns alongside education on electoral laws and political ethics, in order to strengthen sustainable democratic development.

Keywords: Political Participation, Democratic Citizenship, Voting Decision-making, Parliamentary election

บทนำ

ประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตยเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พุทธศักราช 2475 นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาประเทศไทยได้จัดให้มีการเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และเพื่อเปิดโอกาสให้

ประชาชนได้เข้ามามีบทบาทในการเรียนรู้และมีส่วนร่วมทางการเมือง อันเป็นกลไกสำคัญของการพัฒนาทางการเมืองของประเทศ

การเลือกตั้งในประเทศไทยสามารถจำแนกออกเป็นสองระดับ ได้แก่ การเลือกตั้งในระดับชาติ เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ส่วนการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นประกอบด้วย การเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร การเลือกตั้งสมาชิกสภาเมืองพัทยา และการเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล รวมถึงการเลือกตั้งกำนันและผู้ใหญ่บ้าน การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นถือเป็นรากฐานสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากเป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เรียนรู้การปกครองตนเองตามหลักการปกครองตนเอง (self-government) และยังช่วยส่งเสริมความเข้มแข็งของการเลือกตั้งในระดับชาติอีกด้วย (สากล พรหมสถิต, 2560) ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย โดยพระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนั้นผ่านรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีบทบาทสำคัญในการสะท้อนปัญหา ความเดือดร้อน และความต้องการของประชาชนผ่านกระบวนการอภิปรายในรัฐสภา เพื่อให้ฝ่ายบริหารนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่เน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการเมือง และมุ่งดำเนินกิจกรรมทางการเมืองเพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ อันนำไปสู่การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข (นิลกุล ใจอ่อนนุ่ม, 2543) การเลือกตั้งถือเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการทางการเมืองของทุกระบบการปกครอง โดยเฉพาะในระบอบประชาธิปไตย การเลือกตั้งเป็นกลไกหลักในการสร้างความชอบธรรมให้แก่ผู้ที่เข้ามาบริหารประเทศ อีกทั้งยังเป็นกระบวนการในการคัดเลือกผู้นำและแนวนโยบาย เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เรียนรู้ทางการเมือง และส่งเสริมความเป็นเอกภาพของสังคม การเลือกตั้งยังเป็นการรับรองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนในฐานะเจ้าของอำนาจอธิปไตย ซึ่งมีสิทธิที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองอย่างกว้างขวางภายใต้กรอบของกฎหมายและบริบทของประเทศ ดังนั้น การให้สิทธิเลือกตั้งแก่ประชาชนจึงเป็นวิถีทางสำคัญในการตอบสนองต่อปรัชญาและหลักการของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย (ไพฑูรย์ โพธิสว่าง & วิเชียร ต้นศิริมงคล, 2556)

จากความสำคัญของการเลือกตั้งและบทบาทของประชาชนในกระบวนการประชาธิปไตยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเป็นพลเมืองในระบบประชาธิปไตยของประชาชนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นข้อมูลเชิงวิชาการในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองและพัฒนาประชาธิปไตยในระดับพื้นที่ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อวิเคราะห์การมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเป็นพลเมืองในระบบประชาธิปไตยของประชาชน ที่ส่งต่อการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเสนอแนวทางการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร

การทบทวนวรรณกรรม

การเป็นพลเมืองในระบบประชาธิปไตยมีลักษณะที่แตกต่างกันไปตามบริบทและความคาดหวังของแต่ละสังคม โดยสังคมจะเป็นผู้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อหล่อหลอมให้เกิดพลเมืองที่มีคุณภาพ ทั้งนี้ พลเมืองที่ดีจำเป็นต้องมีคุณสมบัติพื้นฐานทั่วไป เช่น ความขยันหมั่นเพียร ความอดทน ความซื่อสัตย์สุจริต ความประหยัด ความรับผิดชอบ การใช้เหตุผล ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การมีเมตตากรุณา ตลอดจนการตระหนักถึงประโยชน์ส่วนรวม ควบคู่ไปกับประโยชน์ส่วนตน นอกจากนี้ พลเมืองยังควรมีคุณลักษณะเฉพาะที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในช่วงเวลานั้น ๆ อาทิ การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม หรือการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศในด้านที่เป็นรากฐานสำคัญของสังคมไทย เช่น การส่งเสริมงานวิจัยและการพัฒนาในภาคเกษตรกรรม

การปกครองในระบบประชาธิปไตยตั้งอยู่บนหลักการที่ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยสูงสุด อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของระบบประชาธิปไตยไม่ได้ขึ้นอยู่กับการมีรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายที่ดีเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องอาศัยการพัฒนาพลเมืองให้มี

ความสามารถในการปกครองตนเองและใช้สิทธิหน้าที่อย่างมีความรับผิดชอบ ปริญญา เทวานฤมิตรกุล ได้เสนอว่าพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยควรมีลักษณะสำคัญ 6 ประการ ดังนี้

ประการแรก พลเมืองต้องยอมรับและเคารพความแตกต่างของผู้อื่น เนื่องจากประชาธิปไตยเป็นระบอบที่ให้คุณค่าแก่เสรีภาพและความหลากหลายของประชาชน ไม่ว่าจะในด้านอาชีพ วิถีชีวิต ความเชื่อทางศาสนา หรือความคิดเห็นทางการเมือง การเคารพความแตกต่างจึงเป็นเงื่อนไขสำคัญในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ โดยไม่ใช่ความรุนแรงต่อผู้ที่มีความคิดเห็นแตกต่าง และยอมรับว่าทุกคนมีสิทธิในการคิดและแสดงออกตามกรอบของกฎหมาย แม้จะไม่จำเป็นต้องเข้าใจหรือเห็นด้วยกับความคิดเห็นนั้นก็ตาม

ประการที่สอง พลเมืองควรมีความสามารถในการรับผิดชอบและพึ่งพาตนเองได้ เนื่องจากประชาชนในระบอบประชาธิปไตยมีสถานะเป็นเจ้าของประเทศและเป็นเจ้าของชีวิตของตนเอง การเป็นอิสระชนจึงหมายถึงการไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของอำนาจหรือระบบอุปถัมภ์ และสามารถตัดสินใจและรับผิดชอบต่อผลของการกระทำของตนได้อย่างแท้จริง

ประการที่สาม พลเมืองต้องยึดถือหลักความเสมอภาค โดยมองเห็นความเท่าเทียมกันของบุคคลทุกคนในฐานะเจ้าของอำนาจอธิปไตย ไม่ว่าจะแตกต่างกันด้านฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับการศึกษา หรือสถานภาพทางสังคมใด ๆ การมองเห็นกันในลักษณะแนวระนาบ (horizontal) เป็นหัวใจของสังคมประชาธิปไตย ซึ่งแตกต่างจากสังคมอำนาจนิยมที่มองความสัมพันธ์ของคนในแนวตั้ง (vertical) และให้คุณค่ากับลำดับชั้นมากกว่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

ประการที่สี่ พลเมืองต้องเคารพกติกาและกฎหมายของสังคม ประชาธิปไตยเป็นระบอบที่ใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการจัดระเบียบสังคม ไม่ใช่การใช้อำนาจตามอำเภอใจหรือความรุนแรง การยอมรับและปฏิบัติตามกติกา รวมถึงการยอมรับผลจากการฝ่าฝืนกฎหมาย เป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้ระบอบประชาธิปไตยสามารถดำรงอยู่และพัฒนาได้อย่างมั่นคง

ประการที่ห้า พลเมืองต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมและส่วนรวม การใช้สิทธิเสรีภาพในระบอบประชาธิปไตยจึงต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้อื่นและสังคมโดยรวม เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมไม่ว่าจะดีขึ้นหรือเลวลง ล้วนเกิดจากการกระทำของสมาชิกในสังคม พลเมืองจึงต้องตระหนักว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และมีบทบาทในการร่วมแก้ไขปัญหา ไม่ใช่เพียงเรียกร้องให้ผู้อื่นหรือรัฐเป็นฝ่ายรับผิดชอบฝ่ายเดียว

ประการสุดท้าย พลเมืองต้องเคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น แม้ว่าทุกคนจะมีสิทธิเท่าเทียมกัน แต่การใช้สิทธิโดยไม่คำนึงถึงผู้อื่นอาจนำไปสู่ความขัดแย้งและบ่อนทำลายความสงบของสังคม ดังนั้น การใช้สิทธิเสรีภาพจึงจำเป็นต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตที่ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น เพื่อป้องกันไม่ให้ประชาธิปไตยกลายเป็นภาวะไร้ระเบียบหรืออนาธิปไตย (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2554)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร” เป็นการศึกษาแบบผสมวิธี mixed methods research ประกอบด้วยการศึกษาเชิงปริมาณ (quantitative research) และเสริมด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ 1) การวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ที่มีสิทธิเลือกตั้งและมีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร จำนวน 210,485 คน (สำนักงานเขตสายไหม พ.ศ. 2568) จากการคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1973 : 727-728) ได้จำนวน 399.37 หรือเท่ากับจำนวน 400 คน 2) การวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้นำชุมชน ข้าราชการ ประชาชนทั่วไป จำนวน 15 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ 2.1 ผู้นำชุมชน จำนวน 5 คน 2.2 ข้าราชการ จำนวน 5 คน 2.3 ประชาชนทั่วไป จำนวน 5 คน

การสุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 1 สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิโดยอาศัยสัดส่วน (proportional stratified sampling) โดยจะแบ่งออกเป็นชั้นภูมิ ทำการเลือกตัวอย่างจากแต่ละชั้นในสัดส่วนที่แตกต่างกันซึ่งจะทำให้ได้ตัวอย่างที่เพียงพอในการสำรวจ

ขั้นที่ 2 เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างแล้วจึงสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) คือ การสุ่มตัวอย่างที่ประชากรมีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะได้รับการคัดเลือกเป็นตัวอย่างโดยวิธีการจับสลาก (lottery sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นเครื่องมือแบบสอบถาม (questionnaire) ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ เป็นต้น

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการมีส่วนร่วมทางการเมือง ประกอบด้วยเนื้อหา 4 ด้าน คือ การใช้สิทธิเลือกตั้งระดับชาติ การลงประชามติ การช่วยรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง เป็นสมาชิกพรรคการเมือง เป็นสมาชิกกลุ่มผลประโยชน์ หรือกลุ่มกดดัน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย ประกอบด้วยเนื้อหา 6 ด้าน ด้านเคารพความแตกต่าง ด้านรับผิดชอบตนเองและพึ่งพาตนเองได้ ด้านเคารพหลักความเสมอภาค ด้านเคารพกติกา ด้านรับผิดชอบต่อสังคมและส่วนรวม และด้านเคารพสิทธิผู้อื่น

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ด้าน คือ การตัดสินใจบนพื้นฐานของจิตสำนึก การตัดสินใจบนความรอบคอบโดยอาศัยประสบการณ์ การตัดสินใจนำไปสู่ความมุ่งหมายที่กำหนด

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อที่จะให้ได้ข้อมูลที่ตรงต่อวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้ตั้งเอาไว้ โดยวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขออนุญาตจัดทำหนังสือจากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่างที่จะแจกแบบสอบถาม คือ ประชาชนในเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด พร้อมหนังสือของคณะรัฐศาสตร์ และหนังสือขอความร่วมมือจากผู้วิจัย เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนในเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร โดยวิธีการออกพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3. นำแบบสอบถามที่ได้มาพิจารณาความสมบูรณ์เรียบร้อยทำการลงรหัสนำข้อมูลไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการประมวลผลข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนแต่ละฉบับ

2. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 การวิจัยสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และ หาค่าร้อยละ

2.2 การวิจัยระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหมกรุงเทพมหานครวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบกับเกณฑ์

2.3 วิเคราะห์การมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหมกรุงเทพมหานครการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุปในการวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งส่วนใหญ่ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์จะเป็นข้อความบรรยาย (Descriptive) ซึ่งได้จากการสังเกต สัมภาษณ์และการมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach)

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

2.2 ค่าเฉลี่ย Mean (\bar{X})

2.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Standard deviation (S. D.)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบความสัมพันธ์ใช้การวิเคราะห์สมการถดถอย หรือสมการพหุคูณ การมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหมกรุงเทพมหานครวิธีที่เหมาะสมที่สุดเป็นวิธีการวิเคราะห์การถดถอย เชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยอาศัยตัวแปรอิสระเป็นตัวแปรพหุคูณใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ

(Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีการเลือกแบบคัดเลือกเข้า (Enter Method) ตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้าสู่สมการ

ผลการวิจัย

1) การตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม

(n=400)

การตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้ง	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านการตัดสินใจบนพื้นฐานของจิตสำนึก	3.54	0.98	มาก	1
2. ด้านการตัดสินใจบนความรอบคอบ โดยอาศัยประสบการณ์	3.40	1.40	ปานกลาง	3
3. ด้านการตัดสินใจนำไปสู่ความมุ่งหมายที่กำหนด	3.41	1.57	มาก	2
รวม	3.45	1.20	มาก	

จากตารางที่ 20 พบว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.45, S.D.= 1.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ระดับปานกลาง 1 ข้อ ซึ่งเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการตัดสินใจบนพื้นฐานของจิตสำนึก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 3.54, S.D.= 0.98) รองลงมา ด้านการตัดสินใจนำไปสู่ความมุ่งหมายที่กำหนด (\bar{X}) = 3.41, S.D.= 1.57) ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (\bar{X}) = 3.56, S.D.= 0.94) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ด้านการตัดสินใจบนความรอบคอบโดยอาศัยประสบการณ์ (\bar{X}) = 3.40, S.D.= 1.40) ตามลำดับ

2) วิเคราะห์การมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหมกรุงเทพมหานครแสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ตัวแปรอิสระ	B	Std. Error	Beta	t	Sig
ค่าคงที่ (Constant)	.229	.278		.826	.000*
การมีส่วนร่วมทางการเมือง					
ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งระดับชาติ (X ₁)	.029	.053	.023	.540	.590
ด้านการลงประชามติ (X ₂)	.009	.154	.006	.058	.954
ด้านการช่วยรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง (X ₃)	.237	.072	.161	3.308	.001*
ด้านเป็นสมาชิกพรรคการเมือง (X ₄)	.254	.151	.181	1.684	.093
ด้านเป็นสมาชิกกลุ่มผลประโยชน์ หรือกลุ่มกดดัน (X ₅)	.356	.084	.226	4.237	.000*
ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย					
ด้านเคารพความแตกต่าง (X ₆)	.387	.073	.263	5.307	.000*
ด้านรับผิดชอบตนเองและพึ่งพาตนเองได้ (X ₇)	.183	.046	.153	4.015	.000*
ด้านเคารพหลักความเสมอภาค (X ₈)	.470	.103	.457	4.579	.000*
ด้านเคารพกติกา (X ₉)	.250	.124	.238	2.012	.045*
ด้านรับผิดชอบต่อสังคมและส่วนรวม (X ₁₀)	.414	.117	.390	3.522	.000*
ด้านเคารพผู้อื่น (X ₁₁)	.452	.062	.405	7.291	.000*
R = 0.749 , R Square = 0.561 , Adjuster R Square = 0.548					
Std. Error of the Estimate = .805 F = 45.017 , Sig = 0.000					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า คะแนนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร ด้านการช่วยรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง (X₃) ด้านเป็นสมาชิกกลุ่มผลประโยชน์ หรือกลุ่ม (X₅) ด้านเคารพความแตกต่าง (X₆) ด้านรับผิดชอบตนเองและพึ่งพาตนเองได้ (X₇) ด้านเคารพหลักความเสมอภาค (X₈) ด้านเคารพกติกา (X₉) ด้านรับผิดชอบต่อสังคมและส่วนรวม (X₁₀) และด้านเคารพผู้อื่น (X₁₁) ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยแบบคะแนนมาตรฐาน(Bata) มีค่าเท่ากับ .153,.161, .226, .238, .263, .390, .405 และ.457 โดย

การมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเป็นพลเมืองในระบบประชาธิปไตยของประชาชนที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ด้านเคารพหลักความเสมอภาค (X_8) ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร (Y) สูงสุด ด้านรับผิดชอบตนเองและพึ่งพาตนเองได้ (X_7) ต่ำสุด มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร มีค่า (R) เท่ากับ 0.749 นอกจากนี้ค่า (R Square) มีค่าเท่ากับ 0.561 และมีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ .548 โดยสามารถเขียนสมการพยากรณ์การพัฒนาชุมชนในจังหวัดปทุมธานี (Y) ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .229 + .153(\text{ด้านรับผิดชอบตนเองและพึ่งพาตนเองได้ } (X_7)) + .161(\text{ด้านการช่วยรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง } (X_3)) + .226(\text{ด้านเป็นสมาชิกกลุ่มผลประโยชน์ หรือกลุ่มกดดัน } (X_5)) + .238(\text{ด้านเคารพกติกา } (X_9)) + .263(\text{ด้านเคารพความแตกต่าง } (X_6)) + 390(\text{ด้านรับผิดชอบต่อสังคมและส่วนรวม } (X_{10})) + .405(\text{ด้านเคารพผู้อื่น } (X_{11})) + .457(\text{ด้านเคารพหลักความเสมอภาค } (X_8))$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .409(\text{ด้านการจัดทำทะเบียน } (X_4)) + .294(\text{ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล } (X_{12})) + .288(\text{ด้านการจัดทำทะเบียน } (X_4)) + .261(\text{ด้านกิจการสาธารณประโยชน์ } (X_5)) + .225(\text{ด้านการจัดหมู่บ้านให้เป็นระเบียบเรียบร้อย } (X_7)) + .214(\text{ด้านการใช้อำนาจหน้าที่ปกครองราษฎร } (X_1)) + .196(\text{ด้านการมีส่วนร่วมในชั้นปฏิบัติการ } (X_{10})) + .183(\text{ด้านรับผิดชอบตนเองและพึ่งพาตนเองได้ } (X_7)) + .237(\text{ด้านการช่วยรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง } (X_3)) + .250(\text{ด้านเคารพกติกา } (X_9)) + .356(\text{ด้านเป็นสมาชิกกลุ่มผลประโยชน์ หรือกลุ่ม } (X_5)) + .387(\text{ด้านเคารพความแตกต่าง } (X_6)) + .414(\text{ด้านรับผิดชอบต่อสังคมและส่วนรวม } (X_{10})) + .452(\text{ด้านเคารพผู้อื่น } (X_{11})) + .470(\text{ด้านเคารพหลักความเสมอภาค } (X_8))$$

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเป็นพลเมืองในระบบประชาธิปไตยของประชาชนที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นผลลัพธ์สำคัญของการทำวิจัย ที่ได้รับความรู้หรือข้อมูลที่เกิดขึ้นใหม่จากการศึกษา วิจัย ค้นคว้า สามารถนำไปปรับปรุงจากความรู้เดิมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น สามารถนำไปใช้ประโยชน์แก่หน่วยงานในจังหวัดกรุงเทพมหานคร หรือการแก้ไขปัญหาในสังคม

ได้ทั้งในเชิงวิชาการและเชิงปฏิบัติ ประกอบด้วย ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา และด้านวัฒนธรรมแบบมุ่งการสนับสนุน

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ระดับปานกลาง 1 ข้อ ด้านการตัดสินใจบนพื้นฐานของจิตสำนึก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการตัดสินใจนำไปสู่ความมุ่งหมายที่กำหนด ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และ ด้านการตัดสินใจบนความรอบคอบ โดยอาศัยประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คงฤทธิกุลวงษ์ (2561) ได้ทำการศึกษากการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม ผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ โดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านข้อมูลข่าวสาร กล่าวคือ ประชาชนมีความสนใจในข้อมูลข่าวสารทางการเมืองน้อย ด้านแสดงความคิดเห็น กล่าวคือ ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นทางการเมืองน้อย ด้านการตัดสินใจ กล่าวคือ ประชาชนมีทัศนคติเกี่ยวกับผู้นำ และการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ทางการเมืองน้อย และด้านการติดตาม ตรวจสอบ กล่าวคือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบนโยบายของพรรค การเมือง และนักการเมืองน้อย

ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยแยกรายด้านได้ดังนี้

1) การตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการตัดสินใจบนพื้นฐานของจิตสำนึก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญหทัย แจ่มแจ้ง (2562) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ ของประชาชนในการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณ อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่า ประชาชนให้ความสำคัญกับ คุณสมบัติของผู้สมัครที่มีความซื่อสัตย์สุจริต และนโยบายที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการตัดสินใจลงคะแนนเสียงมีพื้นฐานจาก ความรู้สึกถูกผิดและจิตสำนึกทางสังคม

1.1 ด้านการตัดสินใจบนพื้นฐานของจิตสำนึก พบว่า ท่านตระหนักว่าการตัดสินใจของตนเองสามารถส่งผลกระทบต่อผู้อื่นและสังคม จึงคิดอย่างมีสติทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐาลินี สังขจันทร์ (2557) ที่พบว่า ประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งที่ได้รับรางวัลและทั่วไป ต่างก็ให้ความสำคัญกับหน้าที่พลเมือง โดยเฉพาะการปกป้องประเทศชาติ การเลือกตั้ง และการติดตามข่าวสารบ้านเมือง ซึ่งสะท้อนถึงจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมทางการเมืองณรงค์ ศรีแปงวงศ์ (2558) ซึ่งระบุว่า ปัจจัยด้านจิตวิทยามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง โดยประชาชนมองว่าการเลือกตั้งไม่ใช่แค่เรื่องของจริยธรรม แต่คือ หน้าที่สำคัญในการเลือกผู้นำที่สามารถพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง และสอดคล้องกับงานวิจัยของกรณัฐ รั้งงษ์ (2563) ที่กล่าวถึงคุณลักษณะของพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตยไทยว่า ต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมและส่วนรวม และมีความเข้าใจในหลักสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค และความเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง

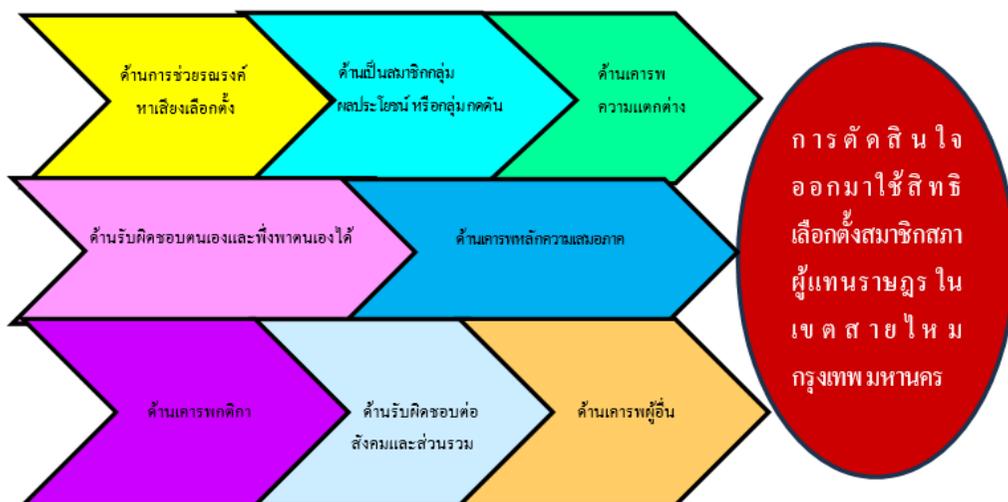
1.2 ด้านการตัดสินใจบนความรอบคอบโดยอาศัย พบว่า ท่านไม่ปล่อยให้อารมณ์ชั่ววูบมีอิทธิพลเหนือการตัดสินใจในเรื่องสำคัญมีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐาลินี สังขจันทร์ (2557) พบว่าความเป็นพลเมืองในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน และมีการให้ความสำคัญต่อสิทธิพลเมือง เช่น การแสดงความคิดเห็น และการยอมรับความแตกต่าง สิ่งนี้สะท้อนถึงการใช้เหตุผล ไม่ใช่อารมณ์ ในการอยู่ร่วมกันในสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ รชต จุฑาพิว (2559) การวิเคราะห์คะแนนเสียงเลือกตั้งโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยแบบ Stepwise ชี้ให้เห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของประชาชนมากที่สุดคือ พรรคการเมืองและตัวบุคคล สะท้อนว่าการตัดสินใจนั้นขึ้นกับองค์ประกอบที่เป็นเหตุผลและข้อมูล ไม่ใช่เพียงความรู้สึกส่วนตัว และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรภรณ์ เมธาจิรวะ (2564) กล่าวถึงการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะตัดสินใจจากข้อมูลที่ “เข้าใจง่าย”, “เข้าถึงได้” และ “สอดคล้องกับทัศนคติเดิม” บ่งชี้ถึงการตัดสินใจที่อยู่บนพื้นฐานของข้อมูลมากกว่าความรู้สึก

1.3 ด้านการตัดสินใจบนพื้นฐานของจิตสำนึก พบว่า ท่านตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะต้องการให้ประเทศมีผู้นำที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คงฤทธิกุลวงษ์ (2561) ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบ่อ อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม ผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

หนองบ่อ โดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านข้อมูลข่าวสาร กล่าวคือ ประชาชนมีความสนใจในข้อมูลข่าวสารทางการเมืองน้อย ด้านแสดงความคิดเห็น กล่าวคือ ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นทางการเมืองน้อย ด้านการตัดสินใจ กล่าวคือ ประชาชนมีทัศนคติเกี่ยวกับผู้นำ และการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ทางการเมืองน้อย และด้านการติดตาม ตรวจสอบ กล่าวคือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบนโยบายของพรรค การเมือง และนักการเมืองน้อย

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

จากการวิจัยทำให้ได้แผนภาพประกอบองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร สรุปได้ว่า ระดับการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตสายไหมโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยการตัดสินใจบนพื้นฐานของจิตสำนึกมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือการตัดสินใจที่มุ่งบรรลุเป้าหมาย ขณะที่การตัดสินใจบนความรอบคอบจากประสบการณ์อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ ปัจจัย

ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยจำนวน 8 ปัจจัย สามารถร่วมกันพยากรณ์การตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งได้ร้อยละ 74.9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แนวทางสำคัญในการส่งเสริมการออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งคือการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยเฉพาะเยาวชน ผ่านกิจกรรมรณรงค์เชิงสร้างสรรค์ควบคู่กับการให้ความรู้ด้านกฎหมายเลือกตั้งและจริยธรรมทางการเมือง เพื่อเสริมสร้างประชาธิปไตยอย่างยั่งยืน **ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย** การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร พบว่ายังมีบางข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดสมควรได้รับการเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังนี้ 1) ด้านการตัดสินใจบนพื้นฐานของจิตสำนึก ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีทักษะในการคิดวิเคราะห์และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างรอบด้าน ผ่านการจัดกิจกรรมอบรมหรือสื่อรณรงค์ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ หน้าที่ และกระบวนการเลือกตั้ง เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการตัดสินใจเลือกผู้สมัครอย่างมีเหตุผล โดยไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของกระแสหรืออารมณ์ 2) ด้านการตัดสินใจบนความรอบคอบภาคีรัฐและองค์กรอิสระควรสร้างแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ เข้าถึงง่าย และเข้าใจง่าย เกี่ยวกับผู้สมัครนโยบาย และพรรคการเมือง เพื่อช่วยให้ประชาชนสามารถเปรียบเทียบข้อมูลได้อย่างรอบด้าน และตัดสินใจได้อย่างมั่นใจและมีหลักเกณฑ์ โดยเฉพาะในช่วงก่อนการเลือกตั้ง 3) ด้านการตัดสินใจบนพื้นฐานของจิตสำนึก ควรมีการสื่อสารสาธารณะที่เน้นให้ประชาชนตระหนักถึงพลังของเสียงของตนเองในการสร้างการเปลี่ยนแปลง เช่น การยกตัวอย่างความสำเร็จจากการเลือกตั้งที่ผ่านมา หรือผลกระทบของการเลือกตั้งต่อการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจและทัศนคติเชิงบวกต่อกระบวนการเลือกตั้ง

เอกสารอ้างอิง

- กรณ์รัฐ ระจับทุกข์. (2563). ความเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตยของไทย. วารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์, 2(1), 1-11.
- ขวัญหทัย แจ่มแจ่ม. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัดสุวรรณ อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี. ใน วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.

- คงฤทธิ์ กุลวงษ์. (2561). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม. วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต, 14(3).
- ฐาลินี สังขจันทร์. (2557). การแสดงออกถึงความเป็นพลเมืองของประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. ใน วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ณรงค์ ศรีแปงวงศ์. (2562). การตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ สำหรับนักศึกษา ครั้งที่ 1. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- นิลุบล ใจอ่อนนุ่ม. (2543). การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. ใน ภาคนิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิลุบล ใจอ่อนนุ่ม. (2543). การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย.
- ปริญญา เทวานฤมิตรกุล. (2555). พลเมืองกับประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พัชรภรณ์ เมธาจิรวะ. (2564). การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาเลือกตั้งของผู้มีสิทธิในเขตกรุงเทพมหานคร. ใน การค้นคว้าอิสระหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ไพฑูริย์ โปธิสว่าง, & วิเชียร ต้นศิริมงคล. (2556). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมยศ นาวิการ. (2536). การบริหาร. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ.
- สากล พรหมศิริเดช. (2560). การบริหารเชิงกลยุทธ์ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1. Journal of Nakhonratchasima College, 3(1).
- สากล พรหมสถิต. (2560). การเลือกตั้งท้องถิ่นกับการพัฒนาประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม.
- สำนักงานเขตสายไหม. (2568). ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ที่มีสิทธิเลือกตั้งและมีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร. จาก <https://www.gcc.go.th/>

- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2554). ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย.
จาก <https://dl.parliament.go.th/handle/lirt/74026>
- Bruce I. Newman. (1993). The Marketing of the President: Political Marketing as Campaign Strategy. California : Sage.
- Taro Yamane. (1973). Statistics: An Introductory Analysis. (3rd ed.). New York : Harper & Row.